

ПИЕР ДЪО РОНСАР КОГАТО НАТЕЖИ...

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*Когато натежи над тебе старост сива,
ще шиеш неведнъж до късно край свещта
и мои стихове ще казваш с мисълта:
„Ронсар възпя ме тъй, когато бях красива.“*

*Слугинята след труд усилен ще почива,
но името ми щом дочуе във нощта,
от дрямката си в миг ще се събуди тя,
с хвалебствия към теб ще смесва скръб горчива.*

*Тогава ще съм в гроб, нетленният ми дух
под някой кипарис ще спи, за всичко глух;
за любовта ми ти ще спомняш със охота,*

*ще се разкайваш, знай, за строгостта към мен.
Повярвай ми: живеи, не чакай следващ ден,
а днеска откъсни цветята на живота.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.